

СЕМАНТИЧНА НАПОВНЕНІСТЬ ПРОМОВИСТИХ ВЛАСНИХ ІМЕН В АНГЛОМОВНОМУ ХУДОЖНЬОМУ ДИСКУРСІ

Бока О.В., викл.,
Литвиненко С., студ. ПР-43

Широка представленість власних імен в мові, специфіка їх поведінки в мовленні, особливості їх виникнення – все це обумовило правомірність виділення самостійної, широко розгалуженої галузі мовознавства – ономастики.

В художній літературі етимологічне значення ВІ широко представлене в так званих промовистих іменах (*speaking names*). Промовисті ВІ наближаються до загальних імен, що позначають риси, найбільш властиві персонажам художніх творів.

Роль промовистих ВІ у художньому дискурсі спрямована на ідентифікацію та номінацію конкретного об'єкта, повідомлення про цей об'єкт, передачу додаткової інформації, оцінювання даного об'єкта, вираження почуттів та особистого ставлення автора до героя.

ВІ в художньому тексті завжди виступає семантично значимим, завдяки тісному зв'язку з денотатом – художнім образом, і є важливим стилеобразуючим елементом в ономастичній системі тексту й усієї творчості письменника.

Семантична наповненість імені складається з інформації, яку воно несе, з його мовних, мовленнєвих і спеціально ономастичних функцій, стилістичної й естетичної значимості.

Завдяки своїй невіддільності від дійової особи, ім'я сприймається в асоціативному комплексі з нею, отримує право не лише вказувати на позначуваний об'єкт, але й слугувати його характерологічним представником. Іншими словами, ВІ входить у текст семантично пустим, готовим прийняти будь-яке наповнення. Його змістовне насичення відбувається поступово. В нього включаються всі кваліфікації персонажа, що йому дає автор.

Головними шляхами утворення промовистих ВІ є конверсійні та дериваційні процеси, що відбуваються у мові.

Категорія промовистих імен охоплює не тільки назви людей, що характеризуються певними діями, але до неї входять і назви пасивних діячів – носіїв ознак, що визначаються властивостями, здібностями людини.